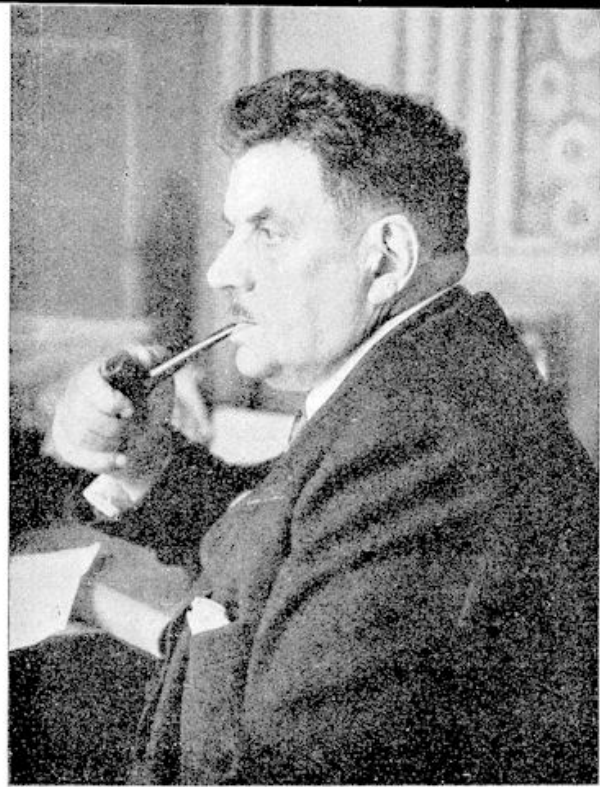


☆ KEES ANDRIESSE

POLITIEKE PORTRETTE

# EDOUARD HERRIOT



Een van de meest verkochte boeken in Frankrijk is een historische studie over madame Récamier. Het is een uitvoerig, diepgaand werk, geen thriller of flodderromannetje, en toch heeft het meerdere drukken beleefd. Want het is geschreven met een zó briljante stijl, het is zó rijk aan verrassende, oorspronkelijke beelden, dat het minnaars van geest en eruditie, als de Fransen zijn, onmogelijk onverschillig kan laten. De schrijver ervan lijkt op een rentenier-in-zeer-goede-doen, die een zwak heeft voor de goede dingen dezer aarde, hetgeen aan zijn geweldige omvang duidelijk te zien is. Hij is oudleraar van een lyceum, zijn naam is Edouard Herriot.

Herriot is niet alleen een geleerde van naam — hij heeft veel meer boeken geschreven dan dit ene, onder andere een bekende biographie van Beethoven — doch ook een van Frankrijks bekendste politici. Hij is vier en zestig jaar oud, geboortig uit Lyon, de zijdestad, waarvan hij reeds een en dertig jaar onafgebroken burgemeester is.

Hij is niet groot, trouwens de meeste Zuidfransen hebben een klein postuur, doch breed en compact gebouwd, waardoor hij een indruk van grote kracht maakt. Ook nu nog, hoewel zijn gezondheidstoestand er sinds de laatste jaren niet op vooruit is gegaan. Hij is een liefhebber van goed eten; heel Frankrijk heeft zich voor enige jaren tranen gelachen om het verhaal van een journalist, die vertelde hoe Herriot bij zijn bezoek aan Rusland de echte kaviaar zó heerlijk vond, dat hij er zich ziek aan heeft gegeten. Er bestaan veel anecdotes van Herriot en men hoort ze graag vertellen: een teken van zijn grote populariteit.

Zijn carrière was schitterend. In 1872 werd hij geboren, en reeds als jongmens toonde hij een grote

begaafdheid. Hij werd allereerst bekend als historicus en literator, werd leraar aan een lyceum, daarna professor, doch zijn studie's over de Franse revolutie hadden zo'n grote invloed op hem, dat hij besloot zich in dienst van zijn vaderland te begeven. In 1905 werd hij tot burgemeester van Lyon gekozen, was van 1916 tot 1917 minister van arbeid, van 1924 tot 1925 minister van buitenlandse zaken en minister-president, werd in hetzelfde jaar tot kamer-president gekozen, kwam wéér in de regering, ditmaal voor een periode van bijna drie jaar als minister van onderwijs. Daarna is hij nogmaals minister-president geweest en is thans weer voorzitter van de Franse Kamer. Bovendien werd hij reeds in 1919 voor de eerste maal tot voorzitter van de radicaal-socialistische partij gekozen.

Vooraf de eerste maal, dat hij Frankrijks premier was, is een belangrijk tijdperk in zijn leven geweest. Hij was het, die tezamen met MacDonald de vervroegde ontruiming van het Roergebied tot stand heeft gebracht en een verzoeningspolitiek tegen Duitsland heeft ingeluid.

Men ziet Herriot nimmer zonder twee loodrechte, diepe rimpels boven zijn neus, die hem een boosaardig uiterlijk geven. Niettemin is hij goedgehartig en vriendelijk, kan een eenmaal gezien gezicht jarenlang onthouden en begroet den eigenaar daarvan na die tijd als een ouden, verlorengewandden vriend. Een dikke, stompe neus springt agressief naar voren boven een niet overgrote mond met dikke lippen. Een kort snorretje en een brede, vierkante kin, snel heen en weerflitsende ogen en een stem als een klok.

„Gevaren bedreigen ons“, zegt Herriot met hetzelfde klankvolume alsof hij een massavergadering toespreekt, „gevaar bedreigen ons, die men onder-

